

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben: félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill.
Vidéken: félévre 8 kor., negyedévre 4 kor. — fill.

FŐSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

SZÉKELY IMRE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főtér 42. szám. Lamprecht palota,
első emelet, az udvarban.

Metafora.

Debreczen, jan. 14.

(W.) Van ennek a szerencsétlen országnak egy rettenetes nagy atka már 300 esztendő óta. Minden erejét, minden idejét, minden munkáját, minden törekvését közjogi harcokra kénytelen elpazarolni. A helyett, hogy produktív munkát végezhetne, a helyett, hogy a saját jólétén dolgozhatna, kénytelen viaskodni, küzdeni a lélegzeni való levegőért.

A mit az Uristen más országoknak ingyen megád, az éltető levegőt: a nemzeti öntudat teljességét azért nekünk hol karddal, hol szóval küzdeni kell 300 esztendő óta. És még ma is sikertelenül.

Ne higgyük, hogy ebben a világban is nem érvényesül a természet rendje. Ez a Nemezis. „Megbüntetem az apák bűneit hetediziglen”. Vétkeztek őseink a természet rendje ellen akkor, a midőn egy érdekházasságot kötöttek Ausztriával. Egy fiatal, erőteljes duzzadó nemzet elvett feleségül egy kitanult vén asszonyt: Ausztriát, mert azt hitte, hogy ennek az összeköttetései révén a saját jólétét, jövőjét biztosítja. Gyermekek korától kezdve kénytelen volt a szomszéd leányával érintkezni.

Az már akkor is házasság szédelő vén kerítő volt és a megszorult fiatal legényt kiaszott karjaival behálózta ezelőtt 300 esztendővel. A tapasztalatlan ifjú férj papucs alá került és a mióta a pénztár kulcsa az asszonynál áll, a mióta a cselekedés az asszonynak engedelmeskedik: még csak kilátás sincsen reá, hogy a papucs alól kiszabaduljon. Megiratták vele már kétszer is — egy-egy önfeledt pillanatban a mikor az asszony egy-egy pillanatra aszott kecsseit koncentálva — setében mindentehén fekete — mámorba ringatta az urát — megiratták vele a végrendeletét is. Ugy hívják, hogy pragmatika szanktio, meg a pót végrendeletét úgy, hogy 67-es kiegyezés.

A természet rendje szerint azután származtak ebből a házasságból gyerekek. A fiúk az apjukra ütöttek, a leányok az anyjukra. A leányai, skrofutikus leányai ott nyelvelnek abécsi Rájkszrában, a két fiu, a szabadelvűpárt meg a függetlenségi párt idebaza vannak az apjuknál.

A papa meg a mama évenként egyszer találkoznak a delegatióban. A mama magával hozza a maga pléhgalléros gavallérjait. Ott azután a papának nincsen egyéb dolga,

mint a sleppes, golyvás kisasszonyoknak kifizetni a költségeit. Van gondoskodva róla, hogy a számadásokat revidiálni eszébe se jusson. Legfellebb az jut eszébe — hogy a hűtlen feleség kedves leányai: meg a pléhgalléros házibarátok között keres családi hasonlatosságot, bizonyítékot a hűtlenségre. Minden esztendőben születik egy-egy újabb gyerek. De mivel minden esztendőben összejönnek a házastársak, nem lehet dokumentálni a feleség parázna voltát.

Bécsben nyílt házat vissz az asszony. Diplomáták, királyok, császárok járnak ki és be a szalonjába. Ide már a fiuk közül csak a mama kedvence, a szabadelvűpárt a bejáratos. Ez az első szülött és a vén mama le van neki kötelezve, mert ez vette rá az apját a végrendelet megírására. Az a jutalma érte, hogy megtánczoltathatja, megölgetheti a kedves nénjeit, odahaza — a külső gazdaságban pedig — a mit a háztartási költségeken felül kiprélhet: arról nem tartozik számot adni.

A másik fiu az apját védelmezi. Váltig beszéli neki, hogy váljon el a feleségétől. Nagyon természetes dolog, hogy az anyja látni sem akarja. Ez a fiu az, a

Assarhaddon király.

Legenda.

Irtá: **Tolsztoj Leó.**

Assarhaddon, Assiria király, legyőzte Lailiet és meghódította birodalmát; elpusztította a városokat, a lakosságot mind elhurcolta a maga birodalmába, a harcosokat az utolsó szál emberig megölte, Lailie királyt pedig ketrecbe csukta.

Éjjel elnyújtva fekhelyén, Assarhaddon király azon gondolkozott, mily halálnemet válasszon Lailienek, a mikor hirtelen neszt hallott a közvetlen közelében. Fölgyitotta a szemét és hosszú fehér szakállu, szelid szemű aggastyánt látott maga mellett.

— Ki akarod végeztetni Lailiet? — kérdezte az aggastyán.

— Igen felelt a király. Csak még a halálnemmel nem vagyok tisztában.

— De hiszen ez a Lailie — te magad vagy! — szölt az aggastyán.

— Nem igaz, felelt a király. Én — én vagyok és Lailie — az Lailie.

— Te meg Lailie — ti ketten egyek vagytok, — szölt az aggastyán. Neked csak úgy tetszik, hogy te nem vagy Lailie és hogy ő nem te.

— Hogy mondhatod azt, hogy nekem ez csak úgy tetszik? — felelt a király. Én itt fekszem ezen a puha fekhelyen, engedelmes rabszolgák és rabszolgánók környeznek

és holnap csak úgy mint ma, dus lakomához ülök barátaimmal; Lailie ellenben, mint a macér a ketrecében ül és holnap kilógatva a nyelvét, ott fog állni a tuskóhoz kiköve és rángatózni fog, a míg kiszáll belőle a pára, a holttestet pedig szétmárcangolják a kuttyák.

— Nem tudod elpusztítani az életét, — szölt az aggastyán.

— Hát a tizenegyszer harcos, a kit megöltem s a kinek holttetéből dombot emeltem? — szölt a király. Én élek, míg ő elpusztulnak; így hát mégis csak ki tudom ölni valakiből az életet.

— Miből következteted, hogy azok már nincsenek?

— Abból, hogy nem látom őket. Mindenekelőtt pedig kinokat szenvedtek s én nem; keservesen érezték magukat, nekem meg jó dolgom volt.

— Ezt is csak képzeled. Önmagadat kiroztad te meg, nem őket.

— Nem értem a szavaidat — szölt a király.

— Meg akarog érteni?

— Akarom.

— Akkor jöjj ide! — szölt az aggastyán és egy vizzel telt medenczét mutatott a királynak.

A király fölkel a fekhelyéről és oda lépett a medenczéhez.

— Vesd le a ruhádat és lépj a medenczébe!

Assarhaddon úgy tett, a hogy az aggastyán megparancsolta.

— A mint megöntözni kezdelek ezzel a vizzel, — szölt az aggastyán s egy korsóval meríteni kezdte a vizet, — a fejedet a víz alá kell buktatnod.

Az aggastyán a király feje fölé emelte a korsót s a király a víz alá bukkott.

És alig bukkott alá Assarhaddon király, már érezte, hogy többé nem Assarhaddon, hanem egy másik ember. És a mint ily. bir-jelen annak a másiknak érezte magát, egy pompás nyugégyon látta magát egy csodaszép nő mellett. Még soha sem látta ezt a nőt, de tudta, hogy ez a felesége.

Az asszony felemelkedik és szöli:

— Lailie, én drága férjem! Kimerült voltál a tegnapi nap fáradalmaitól és ezért a rendesnél tovább aludtál, de én érködtem az álmód fölött és nem ébresztettelek föl. De most már várnak rád a fejedelmek a nagy teremben — öltözz föl hamar s menj be hozzájuk!

És Assarhaddon, a ki e szavakból látta, hogy ő Lailie, nem csak hogy nem csodálkozott ezen, sőt inkább az lepte meg, hogy erről mindez ideig nem tudott semmit. — És fölkel, felöltözik s megy a nagy terembe, a melyben a fejedelmek várnak rá.

A fejedelmek a földig hajolnak üdvözlésül Lailie királyuk elé, azután felemelkednek és parsncsára leülnek eléje. A fejedelmek legidősebbje most arról kezd beszélni, hogy a gonosz Assarhaddon király sérelmeit ne

melyik most, látva az asszony parázna voltát, azt a javaslatot teszi az apjának, hogy ha már elválni nem is lehet: váljanak hát el egytől, asztaltól. Ne vállalja el a pléh-gallérosok kakuk fiait, a mi pedig a háztartást illeti, kiki egye meg a mit maga keres. Sajnos, a majoresco itt is az anyja mellett fog, kérdés tehát, hogy sikerül-e majd az önálló magyar vámterület?

Ilyen az a házasság, a hol hiányzott a szerelem.

POLITIKA.

Pittreich hadügyminiszter támadása. A hadügyminiszter a delegáció tegnapi ülésén halálra kijelentéseket tett. Ezekből láthatja minden magyar ember, hanyadán vagyunk az osztrákkal. Beszédéből közöljük az alábbiakat:

Beszéde folyamán a miniszter azt mondta, hogy ezért minden tisztnek, a ki a közös hagseregben szolgálni akar, el kell sajátítani a szolgálati nyelvet. Ezután áttért az ezrednyelvre, a melyre mindenkor nagy figyelmet fordítottak és emlékeztet az 1868. évi császári rendeletre, mely szerint az ezrednyelv megtanulására nagyobb gondot kell fordítani és a tisztek elosztásánál figyelemmel kell lenni az ezrednyelv ismeretére, valamint az 1871. évi előléptetési szabályokra, a melyek még ma is érvényben vannak és a melyek szerint hadapródok és tisztek, a kik három év alatt ezredük nem német nyelvét a szolgálat szempontjából szükséges mértékben nem sajátítják el, az előléptetésből kizártnak. Azonkívül minden nevelés-központjában minden növendéknek egy nem német nyelvre is tanítanak. Minthogy katonai szakemberek véleménye szerint a nagy nyelvkülönbségek mellett a katonák kiképzésében oly elismerésre méltó kedvező eredmények érhetők el, e tekintetben a dol-

gok nem állanak olyan rosszul, mint sok oldalról hirdetik. Másrészt különösen a tényleges szolgálati idő megrövidítése szempontjából a jövőben is nagy figyelemmel kell kísérni ezt a kérdést.

Képviselőválasztás N.-Károlyban. A Domahidy Elemér főispánna történt ki-nevezésével megüresedett nagykárolyi képviselő-ügye tegnap dőlt el. Károlyi György grófot választották meg 1087 szavazattal. Varságh függetlenségi jelölt 1004 szavazatot kapott.

Egységes magyar iskolai nevelés.

— január 14.

A mostani katonai vitában kifejtett és a magyar nyelv kérdésében tanúsított obstrukció alatt — önkénytelenül, sokszor eszünkbe jutott az a szégyenletes állapot, a mely saját hazánkban lévő idegen nyelvű iskoláinkban uralkodik.

Uton-utfélen hangoztatjuk nagy garrral a nemzeti létünket s nem gondoljuk meg, hogy nemzeti létünk legerősebb fundamentumának építését elhanyagoljuk.

Vajjon nem érdemeljük-e meg, hogy teljesen megsemmisüljünk akkor, midőn képtelenek vagyunk arra, hogy saját hazánkban törvény által biztosított jogunkat: a magyar nyelv használatát és tanulását minden iskolában keresztül vigyük.

Ha csak az ország erdélyi részét is tekintjük, azt látjuk, hogy az oláhoknak Naszódon, Szamosújvárt, Balászfalván, Nagyszebenben, Brassóban rendes gymnasiumok van. A szászoknak viszont Beszterczen, Nagyszebenben, Segesvárt, Brassóban. S mi történik ezen gymnasiumokban? Az, hogy a tanítás mindenikben

az ő anyanyelvükön folyik s az állami nyelvet, azaz a magyart, egy héten alig egy-két órában tanítják s ezt is csak ép azért, hogy szimulálják annak tanítását.

Nem szígyenletes állapot-e ez? Megtűrné-e ezen állapotot egy más önérzetes és hatalmi állást gyakorló és tanúsító nemzet? Nézzük meg a szomszédos kis Romániát, vagy Szerbiát, vagy a nagy Franciaországot és a hatalmas Poroszországot — mindnyekben sok az idegen nemzetiség, de ezek a nemzetek kellően tudják érvényesíteni nemzetiségük erősítése céljából szolgáló elvet és irányzatot: az egységes nemzeti nevelést — illetve oktatást.

Az egységes nemzeti állam eszméjénélünk, sajnos, még idegen fogalom s nem tudunk okulni más nemzetek példáján, hanem nyiltan, összetett kezekkel engedjük kifejlődni az idegen ajkú nemzeti törekvéseknek plántáit, a kik, midőn az életbe kikerülnek, mind megannyi ellenségeivé válnak a magyar nemzeti állam eszméjének.

Megvan a törvényünk, de gyöngye és még azt is erélytelenek vagyunk kellő mérvben és szigorral végrehajtani, pedig meg kell gondolnunk, hogy azt végrehajtunk nemcsak jogunkban áll, de sőt határozott kötelességünk is, ha azt akarjuk, hogy létünket biztosítsuk és nevetség tárgyai ne legyünk.

A társadalom rég mozog. Rég halaltja vétóval telített szavát, de ez nagyon keveset használ, mert nincs végrehajtó joga.

A kormányoknak kellene eme hazafias irányban megmozdulni, éreztetni a hatalmat s teljesíteni kötelességét azon

tűjék tovább, hanem fegyveres kézzel lépjenek eléje. De Lailie nem osztja ezt a nézetet, sőt inkább azt parancsolja, hogy követeket küldjenek Assarhaddonhoz, a kik a lakóere beszélnének és elbocsátja őket. O maga megnevez követeként egy egész sereg tekintélyes férfit és beléjük vési mindazt, a sőt Assarhaddon királynak mondjanak. Azután neki lát a kedvező foglalkozásának — a vadászatnak és ezen a napon megvált a szerencsésje, hogy megölhetett egy anya-oroszlánt és elevenen megkerithette ennek két kölykét. Vadászat után lakomához ut hivével, gyönyörködik a zenében és táncban és az éjszakát szeretett hitvesével tölti.

Egy él napokon s heteken keresztül s várja a követek hazatértét, a kiket elküldött annak Assarhaddon királyhoz, a ki ezelőtt ő maga volt. A követek csak vagy egy hónap mulva térnek vissza, még pedig levágott füllel s orral.

Assarhaddon király azt üzenté Lailie-nek, hogy úgy jár majd ő is, mint a követek, ha nem küldi el nyomban a rászabott zsoldot ezüstben, aranyban és cziprusfában és nem jelenik meg maga is, hogy hódolatát Assarhaddon előtt kifejezze.

Lailie, a ki egykoron Assarhaddon volt, újra maga köré gyűjti a fejedelmeket és tanácskozik velük, mit kelljen most már tennie. Valamennyien egyhangulag azon a nézeten vannak, hogy nem kellene bevárni Assarhaddon támadását, hanem nyomban hadjáratot kellene elene intézni.

Ez egyszer a király egy nézeten van velük és a hadja élén elindul Assarhaddon ellen. Hét napig tart az út és a király mindennap szemlét tart a csapata fölött és bátorságra tüzezi harcosait. A nyolczadik napon egy messze síkságon serege össze-

találkozik egy folyó partján az Assarhaddon seregével. A Lailie katonái hősiesszen harcolnak, de Lailie, a ki ezelőtt Assarhaddon volt, látja, hogy az ellenség csapatai hangyák módjára sietnek le a hegységről, elárasztják a sítot s a saját csapata fölő kerekednek. Harci szekerén odaront hát a csata tömkelegébe és fegyverével lesújt az ellenségre. De a Lailie harcossai százával vannak, míg az Assarhaddonéi ezrelék és Lailie éri, hogy ő maga is megsebesült és az ellenség fogolyként huzolja magával.

Kilencz napig gyalogol lánctraverteren a többi fogolylyal az Assarhaddon harcossainak sora közt. A tizedik napon elérkezik Ninivébe, a hol ketreczbe zárják. Lailie nagyon szenved, nem annyira az éhség s a sebei miatt, mint attól a szégyentől, a mely osztályrészeül jutott, meg a tehetetlen dühe miatt. Nem látja a lehetőségét annak, hogy az ellenségben mindazt a gonoszságot megtorolja, a mit el kellett szenvednie. Husz napig ül a ketreczben és várja a kivégeztetését. Látja, mint huzolják rokonait és barátait a vesztőhelyre, hallja a megkínzott áldozatok jajkiáltását, a kiknek levágták a karjaikat és lábait, vagy a kiket elevenen megnyuztak, de nem mutat sem nyugtalan-ságot, sem szánalmat, sem félelmet. Látja, az eunochok mint vezetik arra megkötözve szeretett hitvesét. Tudja, hogy Assarhaddonhoz viszik, a ki rabszolgaoldjének szemelte ki. Ezt is elviseli panasza nélkül. De ime, két pribék fölyajtja a ketrecze ajtaját és miután két kezét a bilincseket hátrafelé még jobban megszorították, elvezetik a vértől áztatott vesztőhelyre. Lailie meglátja a hegyes, vértől nedves tuskót, a honnan éppen most huzolták el legmeghittebb barátjának élettelen testét és tisztában van vele, hogy most rajta a sor. Levették tetik. Lailie megrémül, a mikor lesóványodott

testét meglátja, a mely ezelőtt oly erőteljes és szabályos volt. Két pribék megragadja ezt a testet a sovány csipőnél fogva, felölti és le akarja tenni a tuskóra.

— Most közeleg a halál, a megsemmisülés, — gondolja Lailie magában és mi-alatt megfелеdkezik arról az elhatározásról, hogy mindvégig megőrizve nyugalmát, hangosan felzokogva kegyelemért könyörög. De senki sem hallgat rá.

— De hiszen ez lehetetlen, — gondolja magában, bizonyára alszom és mindaz csak álom. És azon erőlködik, hogy fölébredjen. — Én nem vagyok Lailie — én Assarhaddon vagyok, — gondolja.

— Te Lailie vagy — meg Assarhaddon is, — így szól egy hang hozzá és éri, hogy kezdődnek a halálos kínok. Felordít — és ugyanabban a pillanatban kibukik a feje a vízből. Az aggastyán ott áll föléje hajolva és az utoljárt a viznek önti rá a korsóból.

— Oh, minő kínokat szenvedtem — és mily soká tartottak! — kiált Assarhaddon.

— Mily soká? — ismétli az agg. — Csak épp hogy a víz alá buktál a fejeddel s megint kibujtál onnan. Nézz ide! Még most sem folyt ki minden víz a korsóból. Megértettél?

Assarhaddon nem felelt, csak ijedten meredt az aggastyánra.

— Megértted már most, — szólt az aggastyán tovább, — hogy Lailie nem más, mint te magad s hogy az a sok harcos, a kiket megöltél, te magad vagy. S hogy nemcsak a sok harcos, hanem az a temérdek állat is, a mit a vadászatokon leterítettél s a lakomáidon elfogyasztottál, mind te magad valál. Te azt hitted, csupán csak benned van az élet; de én levettem a hálógot a szemedről és te láttad, hogy ha má-

irányban, melyet az egységes magyar állam kiépítése megkövetel.

Az országos magyar nemzeti szövetség megalakulása igen üdvös és időszerű.

Azonban az egységes és egy nyelvű magyar állam kiépítésére nem elég erős, mert csak társadalmi uton mozoghat. Hiányzik nála is, mint az Emke s a többi közművelődési egyleteknél a végrehajtó hatalom.

Pedig e nélkül, a mint a tapasztalat mutatja, célt nem érünk s azért első sorban az állami hatalom kell hogy a felekezeti iskolákban is gondoskodjék arról, hogy a magyar nemzeti nevelés érvényesüljön ott is.

Ellenőrző közegnek ugyanis szükséges és talán jól be fog válni a nemzeti szövetség is, a mely programjához hiven bizonyára a legéberebb figyelemmel fogja kísérni, ha vajjon legalább azok a félinitézkedések betartattnak-e a felekezeti iskolákban, a melyek a magyar nyelvet védik.

Ha bármely nemzetet tekintünk, azt tapasztaljuk, hogy első sorban az egységes nemzeti irány felé törekszik s összes hatalmi eszközöket latba veti ezen eszme és cél keresztülvitelére.

Mi tarthat tehát minket ezen elv és irányzat gyakorlásától vissza? — Hiszen csakis azon jogokkal kéne élnünk, melyeket nekünk törvényeink biztosítanak.

Az 1879. évi XVIII. tczikk intézkedik az egységes magyar kötelező nemzeti irányban iskolai nevelés iránt.

Miért nem lesz e törvény végrehajtva? Itt rejlik a kérdés valódi sérelmes és hiányos volta.

Ezen törvény végrehajtásának ellenőrzésére van és lesz hivatva az országos szövetség is, nemkülönben még egy másik hatalmi tényező, a magyar sajtó.

1867 óta úgy is folyton a kísérlete-

sokkal rosszat tesz is, csak magadban teszel kárt. Egy élet, egyetlen egy van mindenben és csak egyrésze az egynek, egyetlennek nyilvánul benned. És az életnek csak ebben az egy részében, magadban vagy képes az életet tökéletesíteni vagy megrontani, növelni vagy csökélyesbbiteni. Tökéletesbbiteni csak oly módon tudod magadban az életet, hogy lerántod a korlátokat, a mely a te életedet, a többi lény életétől elválasztja, ha magadnak tekinted a többi lényt, ha szereted. Megölni más lényekben az életet, nincs meg a te hatalmadban. Azoknak az élete, a kiket te megöltél, csak a te szemed elől tűnt el, de nem semmisült meg. Az életre nézve nem létezik sem idő, sem tér. Az élet egy pillanat s az élet egész sora az évezredeknek és a te életed, valamint minden látható és láthatatlan lénynek az élete ugyanaz. Lehetetlen megsemmisíteni az életet vagy megváltoztatni azt, éppen mivel csak egy és egyetlen. Minden más látszat és ámitás.

E szavakkal az aggastyán eltűnt.

Másnap reggel Assarhaddon király Lailiet és a többi foglyokat szabadjára hagyta és beszüntette a kivégzéseket.

Három nappal később magához hívta Assurbanihabal nevű fiát és átadta neki a kormánypálczát, ő maga pedig legelőször is a sivatagba ment, hogy gondolkozzék azon, amit hallott. Azután zarándoknak öltözötten ment városról-városra, faluról-falura és prédikálta az embereknek, hogy csak egy élet van s hogy az emberek csak magukkal tesznek rosszat, ha másokkal akarják azt elkövetni.

zések terén moogunk. Ennélfogva, ha eme törvény nem bizonyulna elég jónak s célravezetőnek, teremtenünk és hoznunk kell olyan más és új törvényes intézkedéseket, melyek által kelő módon biztossithassuk magunk részére a sikert.

Egész Európában csakis egyedül Magyarország azon gyöngye állam, mely megtűri s elnézi, hogy a területén lakó nem magyar ajku polgárok már az iskolákban nemzetellenes irányban neveltessenek és nem törekszik nyelvének és egységes nemzeti irányzatának érvényt és kellő tiszteletet szerezni.

Czélunk elérésére első sorban a felekezeti iskolák eltörlését látjuk legalkalmasabbnak, de ha ez idő szerint még lehetséges nem volna, úgy követelnünk kell, hogy tekintet nélkül a nemzetiségekre, minden iskolában a tanítási nyelv magyar legyen, mert csak akkor lehet kilátásunk, hogy végre Magyarország igazán magyar nemzeti állam legyen. Jól mondja egy kiváló politikusunk, hogy mindaddig nem lesz Magyarország magyar nemzeti állam, míg „templomban, kaszárnnyában, iskolában” nem beszélnek magyarul. De ha a templomban és kaszárnnyában nem is lehet megvalósítani egyelőre e jövendőlést, köveleljük és ezt joggal is tehetjük, hogy legalább az iskolákban beszéljenek magyarul.

Tragikus végű leányrablás.

Gyilkos legények.

— Saját tudósítónktól. —

Orlova torontálmegyei községből írják nekünk, hogy ott egy fiatal legényt megölték. A szomorú eset Botoson kezdődött, elég regényes körülmények között s akkor még senkisé sem sejtette a dolog drámai befejezését.

Olgán László botosi legény régóta jó barátságban volt Skara Zsófi odavaló leánnyal, de mert a szerb szokás szerint minden valamire való leányt előbb meg kell szoktatni és csak aztán illik oltárhoz vezetni, Skara Zsófi is erre a szokásra vágyott. Olgán László vállalkozott rá, hogy megszoktassa Zsófit s e czélból felkérte segítségül Nedelko Dusánt és Bugarszki Sztévát. Hogy pedig a leányrablásnak minél nagyobb híre legyen, úgy állapodtak meg, hogy a szerb karácsony másodnapján a tánczshelyről viszik el a leányt, kocsin elhajtának vele Orlova községbe, a hol az egyik segédkező jóbarátnak, Bugarszkinak egy özvegy nővére lakik.

A meghatározott időben Olgán László kocsival megállott a koresma előtt, a hol táncz volt. Nedelko és Bugarszki megragadták a leányt, kivonszolták az utcára és kocsiba dobták, aztán elhajtottak vele. Utközben Bugarszki vette subája alá az elrabolt leányt, a hol a leány igen jól érezhette magát, mert a mikor Orlovára értek Olgánról, a régi szerelmeséről már mitsem akart tudni Zsófi. Olgán ezt a gyors és nem remélt változást annak tulajdonította, hogy a leány idegen helyen lévén, szerelmét titkolni akarja, nyugodtan türte tehát, hogy szerelmese Bugarszkival enyeleg.

Nagy volt azonban a meglepetése másnap, a mikor a leányt rajtakapta, hogy

Bugarszkiival csókolódzott. Felelősségre is vonta rögtön a leányt, a ki erre röviden kijelentette, hogy neki Olgán nem kell. Erre a nem várt feleletre Olgán annyira dühbe jött, hogy egy kezeügyében akadt baltával a leány fejére akart csapni. Ebben a pillanatban Bugarszki a leány elébe ugrott s a hatalmas csapás az ő fejét érte, a szerencsétlen rögtön összeesett és pár percznyi vonaglász után meghalt. A csendőrséget azonnal értesítették az esetről, mely Olgánt és pajtását letartóztatta, a szerelmes leányt pedig visszakísérték szüleikhez.

EGYHÁZ ÉS ISKOLA.

A Hittanszaki Önépítő Társulat 1904 január hó 16-án délután félkét órakor választmányi ülést tart a seniori hivatalban, melyre a választmányiak s általában véve az egyesületnek tiszteletes tagjait ezennel meghívja az elnökség. Tárgyak: 1. Pályatételek kitűzése. 2. A csapókeri és homokkeri egyh. társ. összejövetelek sürgős tervezése. 3. Póttants-estélyek jövedelme felett intézkedés. 4. A februári protestáns-estély rendezése. 5. Indítványok. — Már régebben jeleztük, hogy a H. Ö. T. elnöksége fölkererte dr. Baltház Dezsőt, hogy a legközelebbi protestáns-estélyen szabad előadást tartson. Tegnap érkezett meg a választ Harsányi ifjusági seniorhoz, a H. Ö. T. elnökéhez. A szabad előadás tárgya: Az evangéliumi bátorság és valószínűleg február hó 8. vagy 14-én lesz megtartva.

Egyházgazdasági ülés. A debreczeni ev. ref. egyház gazdasági bizottsága január hó 15-én, délután 3 órakor az egyház tanácstermében ülést tart. Tárgyak: Folyó ügyek.

Boczkó Sámuel öröke. Szép emlékü Boczkó Sámuel a debreczeni ág. hitv. ev. egyház főfelügyelője volt. A halálával megüresedett egyházi tisztség betöltésére a választást e hónap 24-én, vasárnap délelőtt 11 órára tűzték ki.

Falusi tragédia.

Agyonnyomta a szalonna.

Különös módon vetett véget a sors egy béresgazda életének. Szalonnát szállított haza Szalárdra s a szekér felborulván, a kissé mámoros fejű ember a nagy szalonnatömeg alá került s csak holtan húzták ki alóla.

A borzasztó tragédiáról szalárdi tudósítónk következőket jelelenti:

Tóth Mihály szalárdi nagybirtokos egyik béresgazdáját, Hiripi Istvánt Konyár községbe küldte hétfőn, hogy onnan két szekér szalonnát szállítson haza. A béresgazda el is ment Konyárra két szekérrel. Tegnap már visszafelé tartott a két szekér megrakva 20 métermázsa szalonnával. Utközben, a hogy Henczida községhez értek, nagy hideg lévén, Hiripi István behajtatott a faluba, a hol atyafiai és mostoha testvérei laknak, hogy ezeknél kissé fölmelegedjék. Örömmel és pálinkával fogadta a rokonság Hiripi Istvánt, ki csakhamar föl is melegedett alaposan felöntvén a garatra.

Berugott fővel vette tovább útját Sza-

lárd felé a szalonnát szállító nagy igás szekeren Hiripi István és a kocsis. A göröngyös rossz országuton a terhes kocsi egy pillanatban hirtelen felborult.

A bakon ülő béresgazda és a kocsis leestek a szekérről. Előbbi oly szerencsétlenül, hogy a lecsuszó nehéz oldalszallonnák fejére estek s a mámoros embert maguk alá temítették. A következő pillanatban az egész husz mázsa szalonna egy garmadában feküdt a földön s alatta a tehetetlenül jajgató szerencsétlen ember.

A kocsis, ki maga is megsérült, nem boldogult a nagy sulyu szalonna rétegekkel, nem tudta kihuzni a béresgazdát veszedelméből. Segítségért is hasztalan kiabált az országuton. Majd fuvarosok jöttek arrafelé s ezek siettek kiszabadítani a szalonnaszir alól a szerencsétlen embert. A segítség későn jött, a béresgazda, mire a szalonnamáglyát leemelték róla, meghalt. Összezsuzta az óriási teher és megfult, mert nem jutott levegőhöz.

Holttestét beszállították Szalárdra, hol óriási részvétet keltett a borzasztó tragédia híre. Az áldozat: Hiripi István 48 éves, családos ember volt.

Az ipartestület elmaradt tisztelgése.

jan. 14.

A D. F. U. mai számában „Miért nem tisztelgett az ipartestület” cím alatt, illetékes helyről vett sorokban, — természetesen az ipartestülettől — közlemény jelent meg, mely el akarja hitetni, hogy az ipartestület *hatóság*.

Epen azzal a tételes törvénnyel, melyre az ipartestület hatósági jogosultságát igyekszik a tulajdonképeni hatóságokra rá oktrkálni, kötelességünk ujból megmagyarázni, mikor hatóság az ipartestület.

A 1884. évi XVII. t.-cz., mely még ma érvényben van, 122. §-ában világosan kimondja, hogy mely hatóság alakítja meg az ipartestületet és kiknek a hozzájárulásával hatóság nem alakíthat hatóságot, azt csak a törvényhozás által alkotott s a király által szentesített törvény alkothat csak.

Ugyanezen törvényezikk 127-ik §-a és e §-us kapcsán kiadott miniszteri rendeletek világosan kimondják, hogy mikor enged meg az I-ső fokú iparhatóság, hogy az ipartestület is, mint iparhatóság irhatja alá kiadványait. Nevezetesen: tanonc-fogadás, tanonc felszabadítás s végül a tanonc és segéd, valamint mesterek közötti vitás ügyekben, melyek elintézésénél az I-ső fokú iparhatóság kiküldött biztosa jelen van és az ily békéltető bizottsági üléseken elnököl, tehát feleketett hatósági személy vezetésén ezen ügyeket, a kiadandó határozatok alá joggal oda tehető e jelzés: „Ipartestület, mint iparhatóság”. De ugyan ezen szakasz intézkedik arról is, hogy az ily kiadványok alatt nem szabad használni az orsz. címerét, mert nem állami, hanem önkormányzati hatóságok átruházott ügyeinek elintézésében hozattak azok.

Igy állván a dolog, az ipartestület elnöksége ne igyekezzék magát az országos jellegű hatóságok közé sorolni és ilyenformán, mint iparhatóság az Ipartestület meg sem jelenített.

Ezeket elmondani szükségesnek tartottuk, azonban kijelentjük, hogy az illetékes ipartestülettel e téren, melyre hiteles törvényünk van, vitába nem bocsátkozunk, mert tudjuk, hogy ugy az első, mint második fokú iparhatóságok ki fogják mondani a harmadfokú iparhatósággal — a Miniszterrel — hogy az Ipartestület mikor is szerepelhet, mint iparhatóság.

Egy kérdésben választ provokál a nyilatkozat. Megadjuk. Mi nem mondtunk

szóval sem, hogy az Ü. V., a postai távirda hatóság lenne, de igenis azt ma is állítjuk, hogy mindkét intézmény elég fontos és tekintélyes annyira, hogy méltán elől foglalhat helyet a tisztelgések sorában.

Ezzel a kijelentéssel azonban nincs szándékunkban az ipartestület tekintélyét kisebbiteni, sőt elősmerjük a testület kiváló fontosságát és horderejét, helyeselni mi sem helyeseltük, hogy a 27-iknek tették, de az már tulérzékenykedés volt, hogy a később kijelölt két küldöttség és pedig az Ü. V. és posta után nem akart tisztelegni az ipartestület. És ez mind azért, mert az elnökség nem tudja, vagy nem akarja megkülönböztetni, mikor és milyen esetben szerepelhet, mint hatóság.

Hajdúvármegye közigazgatása.

Az új főispán első funkciója.

— jan. 14.

Ma délelőtt 9 órától kezdődőleg tartotta Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága rendes havi ülését Domahidy Elemér főispán elnöklété alatt.

Ezen az ülésen, melyen az egyes szakreferensek terjesztették elő az elmúlt december hó közigazgatási életére vonatkozó jelentésüket, először funkcionált az új főispán.

Az ülés lefolyásáról tudósítónk a következőket írja:

Az alispán jelentése.

Rásó Gyula alispán jelentése szerint az elmúlt év december hónapjában a közbiztonsági viszonyok, kisebb jelentőségű betöréseket és lopásokat leszámítva, általában ok voltak s figyelemre méltó esetben nem zavartattak meg.

A vármegye egészségügye.

Losonczy Átmos főorvos jelentése szerint az elmúlt december hóban az egészségügyi viszonyok keveset javultak, hanem a heveny fertőző kórok mégis apadást mutatnak.

Roncsoló toroklob 7 községben fordult elő 3 halálzással, vörheny 12 községben 126 esetben fordult elő 22 halálzással. Kanyaró 5 községben volt 52 esetben 1 halálzással. A hasinagymáz, mely B.-Ujvárosra pusztított az előző hónapban, ott teljesen megszűnt. P.-Ladányban azonban még mindig járványosan uralkodik. Ebben a betegségekben a megye területén 89 betegedés fordult elő 6 halálzással. Rendkívüli haláleset 5 volt.

Népesedés.

Az elmúlt december hóban a vármegye területén született 603 gyerek 26 halvaszületéssel, elhalt 362 egyén, így a szaporulat 215.

Az adózó vármegye.

Az elmúlt december hóban befizettek a megye területén állami adóban 150,678 korona 39 fillért, hadmentességi díjban 1693 koronát, bélyegjövődékben a város fogyasztását is beleértve 38,365 koronát, jogilletékben 23,886 koronát, díjjövődékben 233 koronát, dohányjövődékben 146,816 koronát, fogyasztási és italadóban 18,692 korona 55 fillért.

NAPI HIREK.

— **Volt debreczeni főispáni titkár halála.** Ma délelőtt gyászbeszéd híre jött a vármegye házához, mely egy Debreczenben általánosan ismert, régi ismerős elhalálzásáról szól. *Lukács Emil* nyugalmazott budapesti rendőrkapitány tegnap

Nagyváradon meghalt. *Lukács Emil* 1876-ban főispáni titkár volt *Miskolczy Lajos* főispánsága alatt s jelentős szerepet vitt Debreczen társadalmi életében. A debreczeni lapokba is dolgozott, mint szépíró s ügyes tolláért nagy olvasóközönsége volt. Debreczenből Budapestre, a belügyminiszteriumba helyezték át 1878-ban s azután rendőrkapitánya lett a székesfővárosnak. Nyugalomba vonulva Nagyváradon telepedett le, a hol tegnap 52 éves korában meghalt. Az elhunytban *Lukács Géza* debreczeni vármegyei hivatalnok édes testvérét gyászolja.

— **A közigazgatási tanfolyamon** most folynak a kollokviumok, azután pedig nagyban készülnek a hallgatók a feléves vizsgákra, melyek e hónap 25-én kezdődnek.

— Pályázat a debreczeni színházra.

A városi tanács már most, jóelőre akar gondoskodni a debreczeni színházról. A jelenlegi igazgatónak, *Makó Lajos*nak a szerződése igaz ugyan, hogy csak 1905 októberében jár le, de a tanácsnak az a szándéka, hogy még ez évben kiírja a pályázatot a debreczeni színházra, hogy a pályázó igazgatónak alkalma legyen kellő időben szervezkedni. A tanács mai ülésén foglalkozott is már a színházi pályázat kiírásával. A tanács, mielőtt a pályázatot meghirdetné, *Vessey Imre* főjegyző akadályoztatása esetén *Oláh Károly* tanácsos elnöklésével *Magoss György* dr. főügyész, *Aczél Géza* főmérnök és *Roncsik Lajos* főszámvevőből álló bizottságot küldött ki a végből, hogy a pályázati feltételeket vizsgálja meg és ha a szükség úgy kívánja, dolgozzák át. A kiküldött bizottság erről nyolcz nap alatt köteles jelentést tenni a tanácsnak. A bizottság jelentése után a pályázat ügyével a színügyi bizottság foglalkozik és annak meghozott véleménye után határoz a tanács a pályázat kiírásáról, a mi még ebben a szinidényben, legkésőbb februárig még történik. E helyen említjük fel, alig hogy híre ment annak, hogy a debreczeni színházra kihirdetik a pályázatot, a héten már megindultak a találgatások, hogy kik pályáznak a debreczeni színházért, sőt egyik-másik igazgató a napokban már itt is járt. Beszélük, hogy *Zilahi* aradi, *Komjáthy* kassai, *Janovits* szegedi igazgatók is pályáznak a színházra, de mindezek mellett pertraktálják azt, hogy Debreczenben egy háromtagú konzorcium — melynek tagjai a *jelenlegi szintársulat egyik tagja, egy ujságíró és egy tőkepénzes* — reflektál a debreczeni színházra. Azt hisszük, hogy korai és hiába való ezeknek a jó uraknak a fészkelődése.

— **Kéregzők korszaka.** A hidegebb idő beálltával Debreczenben, — a hol pedig a könyöradamány gyűjtés csak hatósági engedély mellett van megengedve, — nagyon megsaporodott a koldusok száma. Naponként legalább is 10 embert szállítanak így be a rendőrségi fogházba, a hol legalább meleg fedél alá s egy kis ételhez is jutnak. Érdekes, hogy nem csak debreczeni helyi és foglalkozás nélküli emberekből áll a koldusok csapatja, hanem messze idegenből is ide jönnek egyesek koldulni. Tegnap is egy ilyen koldust, egy munkaképtelen öreg

embert Tisza-Füredre tolonczoltatott a rendőrség.

— **Szerencsétlenül járt kis fiu.** H. Böszörményből jelentik: Kacsó Imre itteni 14 éves gyerek, kocsis legény, a tanjáról tengerit szállított haza. Utközben azonban a lovak megbokrosodtak, úgy, hogy Kacsó Imre nem tudta azokat megfékezni. A vágató szekérről lecsúszott a lovak közé, melyek a szó teljes értelmében szét taposták. Szörnyet halt.

— **A 6. számú bérkocsi története.** Hegyemegyi Rudolf bérkocsis azt az elvet vallotta, hogy busuljon a ló, elég nagy a feje hozzá. Ő maga pedig beült egyik mulatóhelyre s vigan töltötte az estét. A lovai pedig tényleg ott busultak a mulatóhelyiség előtt magukban, árván, elhagyatottan. Feltűnt pedig a magánosan, őrizetlenül hagyott kocsi az arra czirkáló rendőrnek s az egyik rendőr beült a kocsiba, a másik pedig felült a bakkülésre s behajtotta a kocsit a városgazdai hivatalba. Az ügy további folytatása a rendőrség előtt fog lejátszódni, miután a szabályrendelet értelmében a bérkocsisoknak lovaikat s kocsijukat nem szabad magukra hagyni.

— **Öngyilkos legény.** H.-Szoboszlóról egy szűkszavú távirat jelenti, hogy Erdős Lajos ottani paraszt legény állítólag öngyilkos lett s meghalt. Az eset részleteiről a hiradás nem szól, csupán annyit jegyez meg, hogy a haláleset gyanus körülmények közt történt, ezért az iratokat megküldik majd a kir. ügyészségnek, mely hivatva lesz kideríteni, vajjon csakugyan öngyilkosság áldozata lett-e Erdős Lajos.

— **Elgázolt öreg ember.** Súlyos belső és külső sérülésekkel szállították tegnap a kórházba Hamar János 54 éves sámsoni lakost. Az öreg rövidlátó embert egy sötét mellékutcán Tóth Mihály debreczeni fuvaros elütötte. Hamar Jánoson keresztül gázoltak a lovak, a kocsi kerekei pedig mellén és lábán súlyos sérülést ejtettek. A vigyázatlan fuvaros ellen megindítják a vizsgálatot.

— **A pótszékek betiltása.** A színházban, mikor már minden jegy elkelt, az igazgató a rendőrség engedélyével bizonyos meghatározott számú székeket állított be. A tanács ma tartott ülésén kimondotta, hogy ezután a közönség biztonságára való tekintettel, a pótszékek beállítását megtiltja.

— **Nagy korcsolya-ünnepély.** A hideg tél meghozta a korcsolyázók örömét is. Hát hogy még nagyobb legyen ez az öröm, arról meg Szikszay Gyula, a Margit-fürdő jégpálya derék és népszerű tulajdonosának tábornoka gondoskodik. E hónap 24-én lesz ez az ünnepély, nagy korcsolyaversenyekkel, szépségversénnyel, a melyben jégkirálynőt választanak. Lesz kacagató je mezes felvonulás, este pedig tűzijáték, melyet Leidenfroszt Ármin rendez. Előre felhívjuk a korcsolyaünnepre a közönség figyelmét.

— **Debreczeniek Nyiregyházán.** A nyiregyházai Bessenyei-kör f. hó 19 én, kedden Vasquez grófné, az operaház édes-hangu primadonnája, Moshanner Román Európa legnagyobb hárfaművésze, Szikla

Adolf operaházi karmester, dr. Tüdös Kálmán orvos és P. Nagy Zoltán zongoraművész közreműködésével hangversenyt rendez. A sok élvezetet ígérő műsort, mely bármely főváros közönségének igényét is kielégíthetné, néhány nappal ezelőtt már közöltük; ezuttal a Bessenyei kör vezetőségének azon lekötelő szívessegeire hívjuk fel közönségünk figyelmét, hogy az átránduló debreczeniek számára a belépő-díjat 5 koronáról 2 koronára szállította le. Mi, kik ismerjük ezen hangversenyek niveljét és látogatottságát, méltányolni tudjuk a kör áldozatkészségét. Azok, kiket a közelmúltban Sauer Emil utólréhetetlen zongorajátéka, Kubeik, Linth Marcella, Soyer Ilonka, Szerémy Zoltán, Ráthonyi Ákos, Dinzl Oszkár stb. művészete a szomszéd városba vonzott, elragadtatással beszélnek a fényes és előkelő közönségről, mely mindig zsufolásig megtöltötte a Korona szali hatalmas dísztermét. Debreczen előkelő társaságából mintegy 8—10 család 20—22 taggal rándult át a handversenyre. Igen sokakat visszatart az a körülmény, hogy az éjjelt ottan kell tölteni, a mi kellemetlen és költséges is. Társadalmi életünk egyik szerepívő tagjának támadt az a kitűnő eszméje, hogy nagyobb arányu mozgalmat kell indítani és ha 50—60-an jelentkeznek, minden nagyobb áldozat nélkül (kb. 6 kor. költséggel) a hangverseny után külön vonattal utazhatik vissza a közönség. Felkérjük tehát azokat, kik a külön vonatot igénybe óhajtják venni, hogy szándékukat Csáthy Ferencz ur üzletében 3 nap alatt, vagyis f. hó 16. este 6 óráig bejelenteni sziveskedjenek.

— **Letzter József fényképészeti, festészeti és fényképnagyítási műterme Piac-utca 44., dr. Ujfalussy-ház. Állandó fényképkiallítás a műterem kapubejárataánál levő kirakatokban.**

TÁVIRATOK.

A képviselőházi ülése.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

Bpest január 14.

A képviselőház mai ülésében elnök jelenti, hogy Lovászy Márton a póttartalékosok ügyében interpellálni fog.

Harmadszori olvasásban elfogadták a katonai létszám megállapításáról és a tisztviselők fizetési pótlékáról szóló törvényjavaslatot. Mindkettőt átteszik a főrendiházhoz.

Azután az ujoncz megajánlási javaslat tárgyalására tértek át.

Tóth János szól először a javaslatához, hiven fejtegetve a Kossuth-párt álláspontját. Az alkotmány visszaállítása óta pártja soha sem szavazta meg az ujonczjavaslatot. Most se szavazza meg, mert a hadsereg idegen a nemzet multjához. Magyarország ilyen katonai szervezetre nem támaszkodhatik. Szól a katonai javaslatok ellen kifejtett nemzeti ellentállásról. Tiltakozik az ellen, hogy a vezényleti nyelv megállapítását a felségjogok közzé sorozzák. Határozati javaslatot nyújt be,

hogy a honvédelmi miniszter tegyen évenként jelentést arról, hogy hány magyar honos magyar tiszt helyeztetett át magyar csapatokhoz, hányan végezték el a tisztképző intézetet, hány tantárgyat tanítottak magyarul, hányan birják teljesen a magyar nyelvet, hányan nem birják.

Szederkényi Nándor beszél ezután a javaslat ellen. Foglalkozik Pitreich hadügyminiszter nyilatkozatával, a mi nem más, mint a *clippi hadparancs második kiadásban*. A nemzet teljesen magára van hagyva, mert a királyt osztrák tanácsosai befolyásolják. Történelmi fejtegetésekbe bocsájtkozik, majd 5 percz szünetet kér.

Valószínűleg Szederkényi ki fogja beszélni az ülést.

A folyosókon hire járt, hogy Tisza István még a mai ülésen válaszolni fog Szederkényi felszólalására s ki fog terjeszkedni Pitreich nyilatkozatára is.

Lueger bukása.

Budapest, január 14. Bécsi hírek szerint Lueger polgármester bukása biztosra vehető.

Nagy lopás egy kaszányában.

Budapest, január 14. A károlyvárosi honvéd-kaszányában nagy lopás nyomára jöttek rá. Egy nyugalmazott számvevősi főhadnagy és egy tényleges számvevő tiszt nagymennyiségű felszerelést loptak el a raktárból s azt Uj-Gradiskára szállították, a hol eladták. A honvédelmi miniszterium megindította ellenük a nyomozást.

Nagy robbanás egy szódagyárban.

Budapest, január 14. A külső soroksári-uton levő nagy szódagyárban ma reggel óriási szerencsétlenség történt. Egy gépkazán felrobbant akkora erővel, hogy két gépet teljesen darabokra törve, a levegőbe röpített. Placset Teréz és Grósz Mária munkás asszonyok az áldozatai a robbanásnak. Egyikre rá esett a gép s olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy haldoklik.

SZÍNHÁZ.

Műsor:

Csütörtök: Szegény Jonathán. (B bérlet.)
Péntek: Flirt nagysám.
Szombat: Flirt nagysám.
Vasárnap d. u.: Náni, este: Aranyvirág.

A király házasodik. Tegnap este Tóth Kálmán történelmi vigjátékának finom levegője uralta a szinpadot és a gyéren látogatott néző teret. Az előadás a jobbak közé tartozott. — Hahnel Aranka vezette pompás alakításával az ensemblét, melyből különösen kivált Iványi Antal szeretetreméltóságával és jóízűségével. Kiváló volt Klenovics György és Pataki Béla. A többi szereplők közül Jeszenszkykné, Arday Ida, Faragó Odön részeseültek még megérdemelt tetszésnyilvánításokban.

Flirt nagysám. Végre hosszan tartó műsorváltozások után holnap este másodszer is színpadra kerülhet a Flirt nagysám, mely különösen Hahnel Aranka alakítása révén a bemutató előadás nagy sikert aratott.

Aranyvirág. A heti műsor, de talán az idei szezon legfőbb érdekessége a Bob herceg szerzőinek Aranyvirág című operettje lesz, melynek bemutató előadására a jegyek nagy részét már előjegyezték. A darab egészen új kiállításban kerül színre, a cimszerepben Felhő Rózsival. Valószínű, hogy ez a darab éppen olyan kedvelt műsordarabja lesz a repertárnak, mint tavaly volt a Bob herceg. A vasárnapi előadásra az utalványjegyek nem érvényesek.

MULATSÁG.

Mulatságok sorrendje.

Január 16-án. Izr. nőegyleti bál a „Biká”-ban.
 Január 20-án. Gazdász táncestély a „Biká”-ban.
 Január 20-án. Csizmadia szövetkezet bálja a „Koroná”-ban.
 Január 23-án. A „Casinó” estélye.
 Január 23-án. Polgári kör bálja a „Biká”-ban.
 Január 24-én. Asztalos ifjuság bálja a „Bika”-ban.
 Január 24. Fényes jégünnep a Margit fűrdő jégpályáján.
 Január 30-án. Jogász bál a „Biká”-ban.
 Január 30-án. Vas- és fémmunkások bálja a „Koroná”-ban.
 Február 4-én. Kereskedő ifjak bálja a Bikában.
 Február 6-án. Nőegyleti bál a Bikában.
 Február 6-án. Postás bál a Koronában.
 Február 13. A debreczeni „Függetlenségi Kör” bálja a Bika szálloda dísztermében.

VEGYES HIREK.

* **A szegedi koszoru-ügy rabj-i.** Az a vérlázító koszoru-ügy, mely október hónapban az egész ország érdeklődését Szeged felé terelte és a katonaság erőszakosságát bizonyította, három szegény katonát fosztott meg szabadságától hosszú időre. — A koszoru afférből kifolyólag ugyanis letartóztatták Dóczy Antalt, Macsó és Csurka nevű szegedi utászokat, a kiket még máig is a börtönben tartanak, bárba semmi pozitív adatot nem tudtak fölhozni ellenük s a nehéz hárm esztendőjük már a múlt év október havában kitelt. A szegény fiúk hozzátartozóik néhány hét előtt kérvényben fordultak Nyíri Sándor honvédelmi miniszterhez, hogy vizsgálja meg az ügyet és intézkedjék az ártatlan katonák kiszabadítása végett. A miniszter leiratban arról értesíti a város hatóságát, hogy a rab katonák ügyében lépéseket fog tenni, a kérvényt pedig átteszi a hadügyi miniszterhez, a ki tudvalevőleg Bécsben székel és a kinek kisebb gondja is nagyobb annál, minthogy ártatlanság szenvedő magyar katonák ügyével törődjék.

* **A vonat elé vetette magát.** Az önkéntes halálnak borzalmas nemét választotta egy miskolci asszony, névszerint öz. Béla Jánosné. A miként táviratozzák, vasárnap reggel fél hat órakor eltávozott Zöldfa utca 29. sz. alatti lakásáról. A nála lakó Strobl Ede 14 éves polgári iskolai tanulóknak feltűnt az asszony izgatott magaviselete. Rosszat sejtve, a szomszédokba sietett s egy asszonynyal Bólané után indult. Bólané e közben a tiszai pályaudvarhoz ért s az éppen mellette elrobogó 1404. sz. mozdony elé vetette magát. Ruzsnyák János mozdonyvezető észrevéve a veszedelmet,

azonnal fékezett, de a nagy erővel robogó lokomotívot már nem állíthatta meg. A mozdony keresztülgázolt a szerencsétlen asszonyon, a kinek testét a szó szoros értelmében kettévágta.

* **Az összevagdalt esendő állapota.** Megírtuk már, hogy Medgyesi István csanytelki földműves a napokban fejszével összevagdalta Faluvégi Imre ottani közcsendőrről fejét. Mint bennünket értesítenek, a szerencsétlen fiatalember már teljesen elvesztette öntudatát és félholtan fekszik súlyos sebeivel. A csendőrről vezető a mai napon táviratot küldött a csendőrről Szentistván falván lakó özvegy anyjához, hogy azonnal jöjjön, ha még életben akarja találni a fiát. A haldokló fiatal ember iránt nagy részvét nyilvánul meg a kis község lakosai között.

* **Az ellicizált primadonna.** A licitáció Londonban volt, a primadonna százharminczöt koronáért kelt el. Meg kell azonban jegyezni, hogy a művész már volt — jó egypár ezer esztendő. Régebben volt az, mikor az utolsó dalát elénekelte, azóta ő is meghalt, egész világok temetkeztek. A primadonna, a kiről itt szó van, ott hevert bebalzamozva, fátylakba, gyékényekbe beburkolva valami egyiptomi katakombában, míg most ráakadtak, hajóra tették és áthozták Angliába. — Az angol múzeumokban azonban már annyi a mumia, hogy ez nem kellett. Ellicizálták tehát. A táblácska, a mely mellette hevert, elmondta, hogy a míg élt, első énekesnő volt Ammon templomában. Még se adtak érte többet százharminczöt koronánál. A primadonnák dicsősége se tart örökké.

* **Érdekes számok.** A tavalyi esztendő november hónapjáról szolgál adatokkal az országos statisztikai hivatal most kiadott jelentése. A népesség szaporodásáról szóló kimutatás, hála Istennek, valamivel kedvezőbb, mint a milyenekhez utóbbi időkben már szokva voltunk. A tavalyi november hónapi szaporodás 19,762 fő, négyezeregyszáz lélekkel nagyobb, mint volt 1902 november hónapjában. — Az utolsó hónapok jelenségei után ez az eredmény nagyon örvendetes. Annál szomorubb a házasságok statisztikája. 1902 november hónapban 32,200 pár esküdött a magyar birodalomban, már tavaly novemberben csak 27,000, tehát ötödfélezer boldog házaspárral kevesebb. Emelkedést mutat, sajnos, a külföldre szóló utlevelek száma. Ez 7627 volt, 254-gyel több, mint 1902 novemberében. Ez a sajnálatos szaporodás az anyarszágra esik. Horvátországból tavaly novemberben 743-mal kevesebben kértek utlevelet, mint harmadéve.

Farsang.

A farsang itt van. Bármerre megy Zeng muzikaszó, vig dana, Orrodba csap a zaftos bélszin S a kürtöskalács illata. Jól élnek ám urak, parasztok És minden háznál áll a bál. Így van ez, mikor megérkezik: A Karnevál, a Karnevál.

Van ex-lex ott fenn s obstruálnak És nem folyik be az adó, De nem gát, hogy férjet ne kapjon A szép leány, ha eladó. Beszélnek kárról, nagy váltságáról, Hogy a hitelünk romba dül, De a banda sehol sem nyugszik És hegedül és hegedül.

Milyen különös állapot ez, Ki érti, az kaczag nagyot. Fura dolog politizálni, Jó, hogy honatya nem vagyok,

Mert itt a nagy politika: Nem meggyőződés, becület, Letkérés és megalkuvás És kerület és kerület.

S ha van egy ember ideális, Arra sarat vet mi dahány. Mert haszon nélkül hont szeretni: Hitványok előtt az talány. Szól a magyar a választáson: „Mindegy, hát tüsse a ragya!” A prókátorokból így születik A honatya, a honatya.

De kár tovább itt keseregni A hon állapota felett, A távolból ragyogva, fénynyel Szébb jövő képe intetet. Addig magyar, ha itt a farsang, Táncozz és nagyokat igyál, Édes mámorba fullj, ha itt van A Karnevál, a Karnevál.

— rt.

Beleőrült a bálrendezésbe.

— Egy aljárásbíró tragédiája. —

— január 14.

Székesfehérvárról megdöbbentő eset híret jelent tudósítónk. Egy ottani királyi aljárásbíró egy bál rendezésének izgalmaiba beleőrült. Ez a farsang első áldozata.

Kenessey László székesfehérvári királyi aljárásbíró, Kenessey Lajos nyék-pettendi nagybirtokos fiát, hirtelen támadt nagyfokú idegbaja miatt a budapesti Schwarzer-féle gyógyintézetbe szállították. Kenessey László, a ki több fejmegyei arisztokrata családdal áll közeli rokonságban, így Sárközy Aurél komáromi főispánnal is, a székesfehérvári főúri társaságban vezet szerepet játszott s így szomorú sorsa érthető megdöbbenést keltett mindenfelé.

E hó 9-én tartották Székesfehérvárott a katolikus-kör Szent István-terem bálját, melynek egyik főrendezője Kenessey László volt. A bál védnökségét tudvalevőleg Erzsébet-Amália kir. hercegnő vállalta el, a ki meg is jelent a bálon. A bál rendezésével járó izgalmak annyira kimerítették a fiatalember idegzetét, hogy az utóbbi napokban az elmezavar tünetei mutatkoztak rajta s a legképtelenebb dolgokat követte el.

Már napok óta frakkban, klakkban, lakkezipőben, bál öltözetben járt mindenfelé, sőt a vendéglőkben is így jelent meg s fehér keztyűben ebédel. Halomszámra adott fel érthetetlen táviratokat a városban és vidékre. A törvényszéki elnöknek is táviratilag jelentette, hogy a bál annyira igénybe veszi, hogy hivatalában nem jelenhetik meg. Bécsbe táviratozott husz lakájért, hogy az „udvari bálon” pontos időben jelenjenek meg. Budapestre Berkes bandájáért táviratozott, hogy 1200 koronáért — a mennyit rendszeren az udvari bálknál fizetni szoktak — jöjjön el a bálra muzsikálni. A „Magyar királyban” száz teritékű vacsorát rendelt a bálra Bécből érkező magas vendégek számára.

Azt is hirdette mindenfelé, hogy a bálteremben fogja megtartani eljegyzését egy mágnás család ifju leányával s a frigyot teljes ornatusban, fényes papi segédlettel a

püspök fogja megáldani és hogy ennél az aktusnál a főhercezségasszony is jelen lesz. Betért egyik czukrászdába s ott egy csokrot rendelt czukorból, melyet — mint mondta — ő fog átadni a főhercegnőnek. A bál előtti napon a vármegyeház kapusára ráfordmedt, hogy miért nem csönget, ha ő megjelenik a vármegyénél.

— Eagem, mint az udvari bál főrendezőjét kétszeri csöngetés illet meg — szölt s miután látta, hogy a kapus nem teljesíti parancsát, maga ment oda a haranghoz és azt kétszer megrántotta.

A szerencsétlen fiatalembert éppen a bál napján, 9-én délután szállították el az elmeógyógyintézetbe. A megnyerő modoru, rokonszenves fiatalember tragédiája széles körben általános részvétet keltett.

Átkos passziók.

— Elpusztult urak. —

Fátum, reprezentálás, háboruk, politika, meg a passziók. Ezek vitték el legnagyobb-részt a magyar urak vagyonát.

Fátum volt például a Beleznay-család vagyonán. A hét éves háboruban meg a Péc-lázadás idején gyűlt vagyonunk nagy része, és én mint gyermek, 1875-ben láttam már Beleznay Ferkót, — senki sem hívta Ferencznek, még a parasztk sem, a nagy-szakállu öreg urat — papucsban, mezitiáb őrieni a pulykákat egy kis nádas-ház körül, a mely megmaradt az óriási dominiumból. Testvérbátyja, Samu volt az, a ki atyjukat, a hatalmas I. Beleznay Sámuel agyonlőtte, s ezért a vesztőhelyen, hóhérbárd által végezte életét.

Reprezentálás, politika, százezrekbe kerülő korteskedés, meg a nagy pörök tették tönkre Szabolcsmegye egyik dinasztáját, Eördégh Alajost. A homokpuszta közepén mesterségesen emeltetett egy nagy dombot, arra kastélyt épített s mesés összlegek árán fenyőfákkal és exotikus növényekkel beültetett parkot létesített. Minden európai nyelven olvasott és bibliothekájához minden új könyvet megvett. Mindenüvé valóságos udvarral utazott, még orvost, ügyvédet és papot is hordott magával. — Mindenáron szeretett volna szabócsi alispán lenni s midőn utoljára megbukott, nagy fénynyel tett kortesutjában is magával vitte a papot. Ez után a bukás után írta Vay Dániel, Kossuth „Pesti Hirlap“-jának a munkatársa, hogy „nem lehetett tudni, vajjon az ördög (Eördégh) viszi-e a papot, vagy a pap az ördögöt“. Ezen a tréfán sokat nevettek akkor Szabolcsban. Eördégh vagyona is fatumszerűleg pusztult el, s szép három leánya is mind boldogtalan volt. A kastély ma is áll, de háromszor is cserélt gazdát s a környékbeli nép esküszik rá, hogy egyik sarokszobában kísértének s minden éjjel baba jár a három szép Eördégh-leány: Róza, Miczi és Ida. Ha deputátus-ként ment a nemes ur, nem kimélt semmi költséget. A XVIII. században latin nyelven megjelent Ephemerides Viennensisnek egy Hungaria rovata is. Abban olvasom, hogy 1771-ben valami zemplenmegyei deputáció járt akkori főispánjuk miatt Bécsben, a melynek egyik tagja, Kossuth József, akkora pompát fejtett ki, hogy 1000 aranyba került maga, cseléd-sége kiállítására és ottani háromheti időzése.

A passziók nem utolsó helyen állanak. Szépek, nemesek, bizarrak, vegyesen, mint a miyen volt a XVIII. századnak, meg a marcius előtti korszaknak a magyarja. Magorva meg jókedvű, faragatlan és gyöngéd, néha urasan pazarió, majd paraszti módon fukar, de soha sem drágálva semmi, ha abban tellett a passziója.

Meszlényi József durgazdag földbirtokos volt Fehérmegyében. Vagy 40,000 hold valotta urának. A virágokban telt különös

passziója, ezek közt is a teljes violákat kedvelte legjobban. Ezekből a kedvenc virágaiból bevettett vagy negyven holdat. Történt egyszer valami nagy jégeső elverte az egész termést, ugyde, jött jelenteni a kasznár a nagy kár mellett, hogy a violák épségben maradtak.

— Hála Istennek, hiszen akkor nincs baj! fohászodott Meszlényi József és összekucsolván kezét mindjárt az ambituson hálaímadást mondott.

A Józsa Gyuri kitanult bolhája, melyért, hogy megölte, 100 forintot fizetett annak a taliánnak, a ki azt a tudós állatot a botanikus kertben, ma a Technika — mutogatta, nagyon is ismeretes.

Kevésbé az egyik Kállaynak a híres Bizayval cselekedett virtusa. A fiatalgavallér ugyanis magával vitte a nemzet báróját Párisba s a miért az egyszer fején szakajtóval, éktelenül betollazott kabátban végig kocsizott a Bois de Boulogne-ban, kerek ezer pengőt ajándékozott neki.

Ruha mániája is akadt akárhány gavallérnak. A XV-ik századbeli krónikák irnak egy Csákyról, a kinek egy-egy mentéje vagyont ért. Azért is csinálták két elprédált uradalmára czélozva e verset:

Skárlát, gránát, nyuszt,
Léva, Tata, suszt!

A mult század negyvenes éveiben Csernovics Péter költött rengeteg ruhára s 365 öltözöje volt szekrényében. Az esztendő minden napjára más és más toilette. Gunckel és a pesti híres Klasszy varrták neki s ő csinálta a divatot.

REGÉNYCSARNOK.

A bectelen

Írta: **Guy de Montgailhard.**

II.

A ház küszöbén megjelent egy őszszakállu ember és kérdé: „Testvér, mit kívánsz?... Ha éji szállást akarsz, szívesen fogadunk. Ha valami segítséget akarsz utad folytatására, beszélj és én tölem telhetőleg segíteni foglak. Ha pedig orvoslást akarsz a mulandó élet fájdalmai ellen, lépj be hozzánk bátran, mert itt azt megtalárod.“ Az utas könnyekkel telt szemekkel mondta: „Oh Atyám, Ruffusnak igaza volt!... Még vannak a világon jólelkű emberek, kik nem taszítják vissza szerencsétlen testvéreiket, bármily bectelenséget is követett el. Nem fogsz-e eltaszítani, ha elmondom életemet, megmondom nevemet?“ Az öreg lámpájával megvilágította az idegen arcát. Meglepett szemel előtt egy székehu fiatalember állott.

— Bárki is légy, fiatal ember, lépj be bátran. Tetteidről nem nekünk tartozol számadással, hanem Istennek, ki hatalmasan és könyörületesül uralkodik. A vándor még nem lépett be. — És ha megmondom, hogy Mutius a nevem?..

Az öreg egyszerűen így szölt:

— Lépj be Mutius. És az ifjut hosszú folyosókon egy megvilágított terembe vezette, hol durva ruhában férfiak ültek némán és komolyan, csendesen imádkozva.

A vezető meghajolt az egyik előtt.

— Atyám, egy gyermek jött hozzánk, ki vétkezett és szenvedett s a ki most vezetni akar. És rámutatott Mutiusra, ki közeledve meghajolt. Az öreg a fülébe sugta: — Ez Severus püspök, Ruffus barátja. Mindnyájan Mutiusra néztek és meglepeteknek látszottak a felett, hogy ily fiatal és szép ember az élet gyönyöröit, az élvezetet fel akarja váltani remeteséggel. A püspök felállott és megáldotta a jövevényt. Majd kérdezte:

— Ki küld hozzánk, gyermekem?

— Ruffus, ki téged nagyon szeret.

— Ruffus?... Elhagyta talán Rómát?

Mutius lehorgasztott fővel, szótlanul állott. Beszélj fiam, mondá Severus. Mondd meg, ki vagy és mily fájdalmak vezettek a pusztaságba. Mert tudom, hogy történeted összefügg Ruffussal és azért is nagyon kíváncsi vagyok azt megtudni.

— Sajnos! — sóhajta az ifju — történetem nagyon is összefügg vele... Nem fogtok-e eltaszítani, ha meg mondom, hogy a nevem Mutius?

— Kicsoda — Mutius?

Az ifju csodálkozva felemelte fejét.

— Hogyan?... Hát nem tudjátok?..

Ismeretlenek előttetek a császár kegyetlenségei, tivornyái, bectelenségei?

Az öreg pap mosolygott.

— Azért vonulunk vissza a sivatagra élni és imádkozni, hogy ne tudjunk semmit az élet bajáról. Beszélj gyermekem egész bátran. Isten irgalmassága végtelen.

Mutius rövid gondolkodás után, halkán így szölt:

— El fogom nektek mondani életem folvását. Azután meg fogjátok ítélni, hogy érdemes vagyok-e arra, hogy veletek éljek és imádkozzam. És én nem fogok panaszkodni, hanem megnyugvással fogom fogadni ítéleteket.

(Folyt. köv.)

Budapesti árutőzsde.

A „Debreczen“ távirati tudósítása.

— Déli zárlat. —

Január 14.

Készáru : változatlan.

Buza áprilisra	7.86—7.87
„ októberre	7.66—7.67
Rozs áprilisra „	6.64—6.65
Zab „	5.49—5.51
Tengeri májusra	5.25—5.26

SZINLAP.

Ma, csütörtökön, bérlet 89-ik szám (B)

SZEGÉNY JONATHÁN.

Operett 3 felvonásban.

— Kezdeté 7 és fél órakor. —

Holnap, csütörtökön, bérlet 90-ik szám „C“

FLIRT NAGYSÁM.

Színmű 3 felvonásban.

Gyönyörű

farsangi ujdonságok:

Csipkeruhák Selyemgázok, Rubaselymek, Áttört Grenadin-szövetek, Sima és mintázott Selyem-Batiztok, Himzett- és Ajour Batiztok, Belépőkre való posztók és selymek, Legyezők, sálók, virágok érkeztek:

BOSZNAY J. és TÁRSA

divatáruházában,

Debreczen, Kossuth-utca. 5. sz.

Apró hirdetések.

Díja 10 szög 40 fillér, minden további szó 4 fillér, vastagabb betűkkel n omtartott szó 4 kr. 8 fillér

A VILÁGHIRŰÉ vált gyémánt fekete Bramor posztó kizárólag BORÓS TESTVÉREK nőidivat áruházában kaphatók. Divatos újdonságok megérkeztek. Olesó árak.

Fényes jégünnep

a „Margit”-fürdő jégpályán január 24., vasárnap délután.

Forcsolyázók versenye. Disz- és műkorcsolyázás. Versenyfutás. Akadályverseny. **Szépségverseny.** Óriások, törpék, eszkimók, jegesmedvék és lengyelcsidók a jégen.

Este **fényes tűzijáték** Leidenfroszt Ármin híres pyrotechnikus személyes közreműködésével.

Lampionos menet zenekar közreműködésével.

Érdolat a szépségversenyben megválasztott **Jégkirálynő előtt** — Végül egyiptomi sötétség. — Kezdeté délután 3 órakor.

Mindazok, kik jelmezben jelennek meg — szabad bemenetben részesülnek. Korlátolt számú jelmez rendelkezésre áll.

Mindenféle bélyegzők és izléses nyomtatványokat készít pontosan és olcsón

KRAUSZ JÓZSEF

első debreczeni bélyegzőgyár és könyvnyomda.

Hal-piacz.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy **Csapó-utca 17. szám** alatt volt

fűszer- és csemege-üzletemet

volt üzletraktáram helyiségébe, szintén **Csapó-utca 17. szám** alá, a Zenedével szembe, a csizmadia-árucsarnok épületébe helyeztem át, melyet teljesen a mai kor igényeinek megfelelően rendeztem be, úgy, hogy a tisztelt közönség szükségletét az üzletemhez tartozó árakkal a legnagyobb mértékben kielégíthetem; a mikor ugyanezért szives támogatását kerem, egyúttal ígérem, hogy mint eddig, úgy a jövőben is törekvésem oda irányul, hogy megelégedését minden tekintetben kiérdemeljem. Tisztelettel:

Roth Antal.

Új gépész-kovács műhely.

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű gazdaközönséggel, hogy a

TELEKI-UTCZA 37. SZÁM

alatt műhelyt nyitottam, melyben mindenféle gazdasági gépek, gazdasági kovácsmunkák, okszerű lóvalás és szivattyú kútaqállítására felügyeletem alatt eszközölhetik.

Mután a magyar királyi gazdasági tanintézetnél több éven át mint gazdasági gépész-kovács működtem, által am volt a szakmámba vége legkiválóbb munkákka megismerkedni s így e tereu a legkényesebb igényeket is kielégíthetem. A tisztelt gazdaközönség becses pártfogását kérem

Veress István,

mezőgazdasági gépész és okleveles lóvalás-kovács.

L. Chylinski György

fényképész-műterem

Piacz-utca 41-ik szám.

„Elsőrangú fényírda”

készít

6 db. visitkép 4 kor.

6 „ cabinetkép 8 „

6 „ makartkép 12 „

Nagyításokat, platin, aquarell és olajfestményeket a legolcsóbb áron.

Vasárnap egész nap, a visit képek fél-tucatját 3 koronáért készítem.

Sikerült fényírda részére egy kiváló budapesti szakértőt megnyernem. Pontos ki szolgáltatásért kezeskedem

Tulajdonos: Stegmüller Árpád.

4990. tk. sz.
1903.

Árverési hirdetmény kivonat.

A püspökladányi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közbíró teszi, hogy Darai Juli nna és Eszter végrehajthatónak özv. Darai Balásné ugy is mint gyám végrehajtást szenvedő e leni 130 kor. tőkekövevelés és járulékai iram végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a püspökladányi kir. járásbiróság) területén lévő Püspökladányban fekvő, a püspökladányi 2923. sz. tjkvben. 615. hrsz. a felvett 571. n-psoezsánu ház s udvarral, az árverést 813 koronaa kiküldési árban elárvereztetik és hogy a fenntebb kiküldési árban elrendelte és hogy a fenntebb megjelölt ingatlan az 1904. évi február hó 2-ik napján délelőz 1/4 11 órakor a bíróság árverési termében megartandó nyilvános árverésen a megárlapított kiküldési áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 81 koronaa 30 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 § ában árfolyammal számolt évek 1881. évi november hó i-én 3333 sz. a kelt ig. miniszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánápenznek a bíróságnál előleg s elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóság. Püspökladányban, 1903. évi november hó 13.

Dr. Tikos.

kir. aljárásbíró.

Luczerna és lóheremagvak

tisztítását és arankamentesítését elvállaljuk

Deutsch Albert és fia

fűszer- és magkereskedése. Hatvan-n. 9.

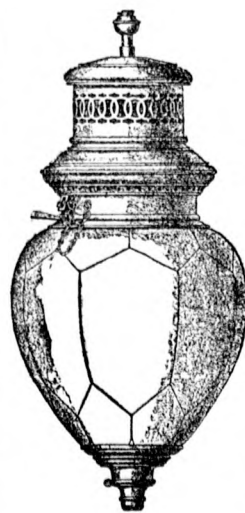
Értesítés

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy helyben, **Hatvan-utca 4. sz. a. (Koszorus-ház)** egy a mai kor legkényesebb igényeinek megfelelő **légszesz-vizvezeték berendezési mintaraktárt** nyitottam. Üzletemet felszereltem különféle legújabb találmányu **fürdőszobákkal, ciosettekkel, mosdóasztalok, kirakat légszesz lámpák és luszterekkel**, így abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. közönségnek nem papiroson, hanem természetben mutathatom meg; ugyszintén a **légszesz-, vízvezeték-,** valamint **kutakhoz és vízfelnyomó szerkezethez** tartozó tárgyakat is és azokat bárhova a legnagyobb szakértelemmel fel is szerelhetem. A „Durante” magyar **gázizzófény** képviselőjét megkaptam, melyből szintén nagy raktárt tartok és **jutányos árak** mellett árusítom.

Egyben felkérem a n. é. közönséget, hogy minta raktáram iránt érdeklődni sziveskedjék. — Becses pártfogásért tisztelettel

Gerő József,

légszesz- és vízvezeték szerelő

Telefon szám 328.